

S -Amiod (3922), S -Desamiod (9087)

Amiodaroni on rytmihäiriölääke (ryhmä III, ATC-koodi: C01BD01), jota voidaan käyttää sekä kammio- että eteisperäisten rytmihäiriöiden hoidossa.

Amiodaronin biologinen hyötyosuus vaihtelee 22-95 % välillä. Ravinnon nauttiminen lääkkeenoton yhteydessä parantaa imeytymistä. Lääkkeen eliminaation puoliintumisaika vakiintuneessa hoidossa on keskimäärin 53 vuorokautta.

Amiodaronin pääasiallinen aineenvaihduntatuote on desetyyliamiodaroni, joka on farmakologisesti aktiivinen ja aiheuttaa merkittävän osan lääkkeen pitkäaikaisvaikutuksista. Desetyyliamiodaronin pitoisuus pitkäaikaisessa hoidossa on amiodaronin tasoa. Amiodaronihoito edellyttää EKG -seurantaa aina kontrollikäyntien yhteydessä.

Indikaatiot Amiodaronihoidon seuranta.

Näyte 3 ml seerumia.

Näyte otettava aamulla ennen lääkkeen ottoa. Näyte tulee ottaa geelittömään seerumiputkeen. Seerumi erotellaan sentrifugoinnin jälkeen puhtaaseen putkeen.

Huom! Näytteelle tulee olla oma tutkimuspyyntö ja oma näyteputki.

Säilytys ja lähetys Säilytys 2-3 vrk jääkaapissa, pidempiaikainen säilytys pakastettuna. Lähetys huoneenlämmössä.

Menetelmä HPLC-MS/MS

Toimitusaika 3 työpäivää

Viitearvot Desetyyliamiodaronin pitoisuus ilmoitetaan vastauksen yhteydessä.

S-Amiod: 1.0 - 3.9 µmol/l. Toksisina pidetään yli 5.5 µmol/l pitoisuuksia.

S-Desamiod: 0.8 - 4.9 µmol/l

Tulkinta Amiodaroni metaboloituu maksassa sytokromi P450 - järjestelmän kautta, minkä vuoksi sillä on kliinisesti merkittäviä yhteisvaikutuksia monien lääkeaineiden, kuten esimerkiksi varfariinin ja digoksiinin kanssa.

Pitkäaikaiseen amiodaronihoitoon liittyy tyypillisesti kilpirauhasen toimintahäiriöitä kuten tyroksiinin erityksen ja tehon muuttumista. Sekä ylitoimintaa että vajatoimintaa voi esiintyä. Hypertyreoosi näkyy TSH-tason laskuna ja TSH nousu viittaa vajaatoimintaan. Amiodaroni voi myös estää estää tyroksiinin muuttumista trijodityroniiniksi (T3), joka näkyy laboratorioskokeissa, mutta T3-pitoisuuden nousun takia potilas säilyy eutyreoottisena. Potilaan kilpirauhasen toiminta on syytä tarkastaa amiodaronihoidon aikana, esimerkiksi neljännesvuosittain ([S-KIPA 837](#)). Hoidon vakiintuessa kilpirauhaskokeita voidaan seurata vuosittain. Lisäksi ennen hoidon aloittamista suositellaan lääkkeen muiden haittavaikutusten vuoksi keuhko- ja maksafunktion sekä elektrolyyttien ja kolesteroliarvojen määrittämistä (ns. turvakokeet), sillä amiodaroni voi aiheuttaa interstitiellää pneumoniittiä ja maksan vajaatoimintaa. Mikäli potilaalle ilmaantuu hoidon aikana silmäoireita, on syytä ottaa yhteys silmälääkäriin.

Kirjallisuus:

Amiodaronin valmisteyhtenveto (SPC)

Eteisvärinän käypä hoito -suositus

Lothar Thomas: Labor und Diagnose

Clarke's Analysis of Drugs and Poisons

Tekopaikka Labor Dr. Kramer & Kollegen

Konsultointi

Kemisti, FT Rii Plihtari
Puh. 045 7734 9026
riia.plihtari@vita.fi